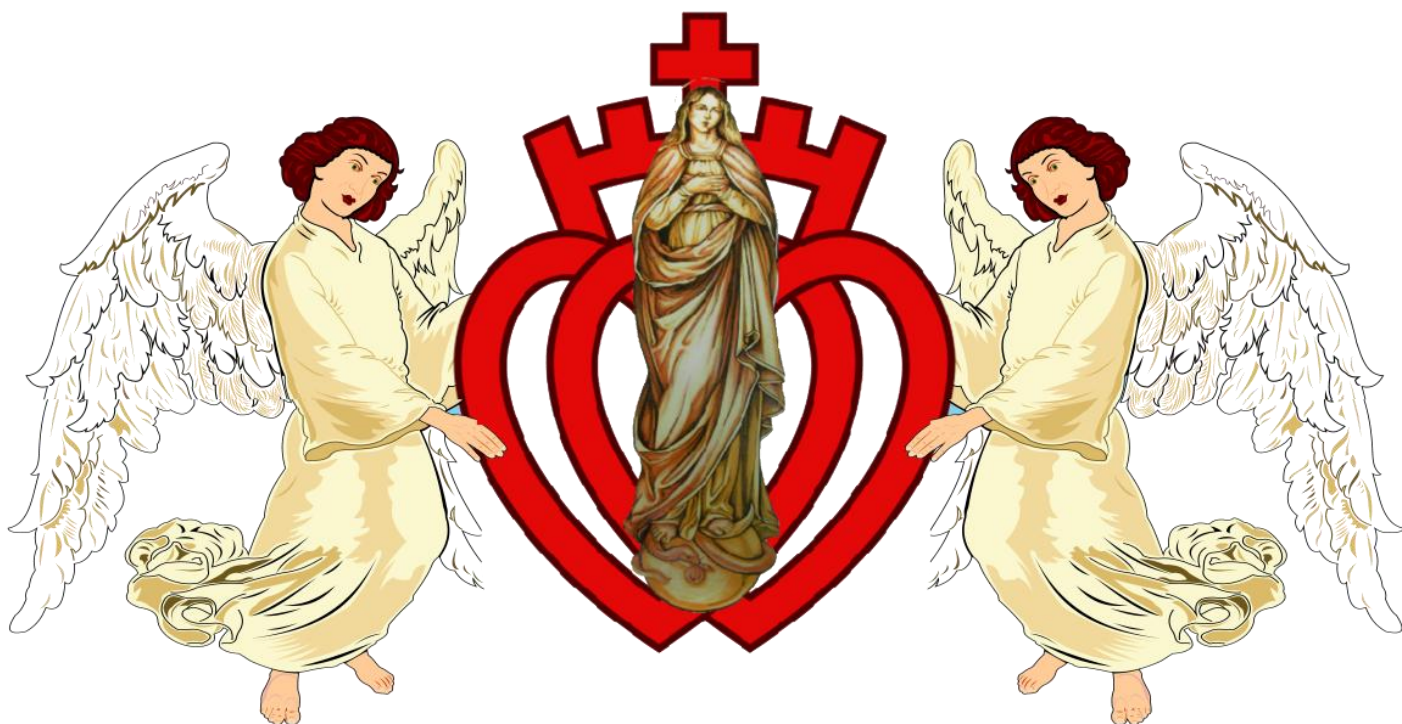

Egy katolikus kétségei az SSPX- szel kapcsolatban

és az SSPX válaszai

Pro Missa Tridentina Alapítvány
Füzetek

A Crisis Magazine nemrégiben közzétett egy cikket „Egy katolikus dubái az SSPX számára” címmel, amelyben a szerző, Daniel Waldow, számos kérdést tett fel a Szent X. Pius Papi Testvériség (SSPX) jogállásával, valamint a zsinat utáni egyházban felmerülő néhány vitatott kérdéssel kapcsolatos álláspontjával kapcsolatban. Az alábbi válaszokat egy SSPX-pap írta, és felettesei jóváhagyták azok közzétételét.

Dubium I: Miért marad az SSPX szabálytalan kanonikus közösségben Rómával, amikor jelenleg léteznek más csoportok is, amelyek kizárólag a hagyományos latin misét (TLM) ünneplik, mint például a Szent Péter Papi Testvériség (FSSP) és a Krisztus Király Intézet (ICK)? Miért fogadja el Róma az FSSP-t és az ICK-t, de az SSPX-et nem?

Az SSPX Rómával kapcsolatos jogi státusza kánonilag szabálytalannak minősül, mivel fogadalom nélküli közös életű papi társaságként működik, annak ellenére, hogy 1975. május 6-án Mamie fribourgi püspök hivatalosan felszámolta. Az SSPX mindig is azt állította, hogy ez a felszámolás indítékai és szabálytalan formája miatt kánonilag érvénytelen volt. Később szankciókat¹ róttak ki a társaság alapítójára és azokra a püspökökre, akiket 1988-ban megbízatás nélkül szenteltek fel püspököket² fel, de ezek személyekre, és nem mint intézményre vonatkoztak.

Ami az FSSP-t és az ICK-t illeti, úgy tűnik, hogy Róma tolerálja őket:

- részben azért, mert nyilvános tevékenységüket a hagyományos egyházi liturgia védelmezésére korlátozzák, pusztán egy korábbi istentiszteleti forma iránti preferenciaként, nem pedig szigorú jogként és doktrínális követelményként;
- részben azért, mert nem foglalnak nyilvánosan állást azokkal a tanbeli tévedésekkel szemben, amelyek jelenleg sújtják az Egyházat;
- és részben azért, mert a római hatóságok – mivel hallgatnak a tanbeli kérdésekről – örülnek annak, hogy ezek a szervezetek szolgálják azokat a hagyományos katolikusokat, akik egyébként az SSPX-hez fordulnának.

Dubium II: Miért állította XVI. Benedek pápa egy minden katolikus püspöknek címzett levelében, hogy az SSPX „nem gyakorol jogszerűen semmilyen szolgálatot az Egyházban... ami végső soron nem fegyelmi, hanem doktrínális okokon alapul”? Mik ezek a doktrínális okok és „doktrínális kérdések”?

XVI. Benedek pápának teljesen igaza van a Rómával való nehézségeink alapvető okát illetően – az doktrínális. Az SSPX bármilyen látszólagos engedetlensége csupán a doktrínális nézeteltérés következménye.

¹ egész pontosan kiközösítést (excommunicatio)

² ugyanez várható 2026. július 1.-n is, amikor újra püspököket szentel az SSPX

A doktrínális probléma középpontjában a modernizmus eretneksége áll, amelyet Szent X. Pius pápa a 20. század elején olyan keményen igyekezett kiirtani az Egyházból. Ez az eretnekség egy rákos daganat, amelynek számos mutációja van, és mindegyik elpusztítja a lelkek üdvösségére Isten által teremtett rend egy-egy részét. Összességében kiüríti a természetfelettit, a hitet az értelem szolgálatába állítja, az értelmet az érzelem szolgálatába, és elvárja, hogy Isten az ember szolgálatába álljon, aki büszkén rabszolgává tette magát saját szenvedélyeinek.

Rómával ellentétben az SSPX úgy látja, hogy a II. Vatikáni Zsinat döntő szerepet játszott négy fő modernista tévedés bevezetésében az egyház életébe – olyan tévedésekét, amelyek katasztrofális összeomlást okoztak a hitben és az erkölcsben. Ezek a tévedések a következők: a hamis vallásszabadság, a kollegialitás, a hamis ökumenizmus, valamint a szentmise mint engesztelő áldozat tényleges tagadása az új szentmise rend bevezetése révén.

Hamis vallásszabadság

A zsinat **Dignitatis Humanae** című dokumentumával ellentétben, bár minden embernek joga van az egyetlen igaz vallás gyakorlásához, senkinek nincs joga nyilvánosan hamis vallást gyakorolnia, és ez azért van így, mert ellentétes a közjóval. Gondoljunk csak a pornográfia elterjedésére; ezt ugyan „szabad véleménynyilvánításnak” lehetne minősíteni, de minden igaz ember láthatja, hogy ezt nem szabad megengedni, mert természetes és természetfeletti kárt okoz a társadalomnak. A hamis vallásszabadságot az Egyház egyértelműen elítélte (vö. IX. Pius pápa, **Quanta Cura**, 1864).

Kollegiális rendszer

A **Lumen Gentium**-ban hirdetett kollegiális rendszer az a téves elmélet, miszerint Krisztus valójában nem hierarchikus intézményként alapította az Egyházat, amelynek látható feje a pápa. Ehelyett a pápa és a püspökök egy kollegiumot alkotnak – amelynek egységének elve a pápa. Ez szórszálhasogatásnak tűnik, de a következmények egyértelművé teszik a tévedést.

A testületről szóló új elképzelés először a pápa, mint Krisztus helytartójának hivatalos hatalmát csökkentette; majd az egyes püspököknek a saját egyházmegyéjük feletti hatalmát csökkentette azáltal, hogy kénytelenek voltak alávetni magukat a püspöki konferenciának. Végül, 60 évvel később, a szinodalitás talán ennek a projektnek a végkifejlete, amely teljesen felforgatja az Egyházat, úgyhogy Istent teljesen megfosztják hierarchiájától, és elvárják tőle, hogy a szinodális aktivisták kisebbségének inspirációit szolgálja.

Hamis ökumenizmus

A hamis ökumenizmus, amelyet az **Unitatis Redintegratio** és a zsinat egyéb dokumentumai népszerűsítenek, olyan kiváltságokat biztosít a hamis vallásoknak, amelyek kizárólag az egyetlen igaz valláshoz tartoznak, különösen azt a képességet, hogy lelkeket vezessenek az üdvösségre, és hogy Krisztus egyetlen Egyházának részesei legyenek. Valójában a hamis ökumenizmus a testvériség cél-

jából a legkisebb közös nevezőre épülő vallás hiábavaló keresése, amely azonban a hit rovására megy. Ezt az egyház többször is elítélte (vö. XI. Pius pápa, *Mortale Animus* 1928).

Ez a három tévedés egyszerűen a francia forradalom „szabadság, egyenlőség, testvériség” mantrájának mérgező visszhangja, amely Isten vallását az ember valóságával kívánta felváltani.

A engesztelő áldozat tagadása

A negyedik fő tévedés a II. Vatikáni Zsinat első három tévedésének természetes következménye: a szentmise mint engesztelő áldozat tényleges tagadása. A szentmise a Kálvárián bemutatott egyetlen és tökéletes áldozat újbóli bemutatása, amelyet az Újszövetség egyetlen Papja, Urunk Jézus Krisztus mutatott be a lelkek üdvösségeért. Azáltal, hogy áldozatának időtlen voltát lehetővé teszi, Urunk arra hívja a hívőket, hogy áldozatként egyesüljenek Vele vegyenek részt halálában, amely szeretete végső cselekedete, hogy így örökké részesülhessenek az Ő életében.

Ez a magasztos igazság azonban ökumené szempontjából kényelmetlen azok számára, akik csak „azokat a dolgokat értékelik”, amelyek más vallásokkal – különösen a protestánsokkal – összekötnék minket. Az új miserend a legkisebb közös nevező liturgiájaként³ jött létre, hogy gyakorlatilag megkülönböztethetetlen legyen azok liturgiáitól, akik tagadják a misét, mint engesztelő áldozatot.

Ezen négy tanbeli tévedés a Egyház válságának négy alapvető hibájának tekinthető, és következményei számtalanok és megdöbbentőek. 60 éve az Egyház teljes tanbeli, liturgikus, áhítati, intézményi és erkölcsi élete drámai hanyatlásban van, és a megdöbbentő az, hogy Róma nem hajlandó elfogadni, hogy a Zsinat volt ennek a hanyatlásnak a közvetlen oka.

Az SSPX szembenállása az Egyházon belüli tanbeli tévedésekkel „nem alku tárgya” a római hatóságokkal folytatott tárgyalások során.

Dubium III: Tanítja-e az SSPX, hogy a következők belső gonoszágok – azaz olyan cselekedetek, amelyek tárgyuknál fogva mindig és mindenhol gonoszak, és amelyek ezért soha nem igazolhatók, függetlenül a szándéktól vagy a körül-

LOS 6 PROTESTANTES PARTICIPANTES EN LA ELABORACIÓN DEL MISAL DE LA NUEVA MISA, TAMBIÉN LLAMADA "NOVUS ORDO", SON LOS SIGUIENTES:

- 1- RAYMOND GEORGE (METODISTA)**
- 2- RONALD JASPAR (ANGLICANO)**
- 3- MASSEY SHEPHERD (EPISCOPAL)**
- 4- FRIEDRICH KUNNETH (LUTERANO)**
- 5- EUGENE BRAND (LUTERANO)**
- 6- MAX THURIAN (CALVINISTA)**

³ A lutheri, nem megreformálnak a kb. 2/3 részének, sok helyen szó szerinti átvételével.

ményektől:

(1) a laikusok által a kenyér formájában, kézre vett szentáldozás,

(2) a szentáldozás laikus rendkívüli szolgáltató általi kiosztása a szentmise alatt vagy azon kívül?

Sem a Szentáldozat kézben való vétele, sem a szentáldozás laikusok általi kiszolgáltatása nem belső gonoszság, és mindkettő az egyház korai gyakorlatának része volt. Az egyház azonban bölcsességében, intézményeinek és törvényeinek természetes fejlődésével összhangban később megtiltotta ezeket a gyakorlatokat a Szentáldozat iránti tisztelet kötelessége miatt. A legkorábbi rendeletet állítólag Szt. I. Szixtusz pápa (kb. 114–124) hozta. A tilalom okát nem nehéz megérteni: a megszentelt ostya minden részecskéje a Valódi Jelenlét, és nagyobb a kockázata annak, hogy elveszik vagy tiszteletlenül bánnak vele, ha a misén részt vevők megszentetlen kezeibe kerül, akik között könnyen lehetnek rossz szándékú csalók is.

Továbbá az Oltáriszentség felszentelt kezek számára való fenntartása erőteljes kifejezése a hitnek mind a valóságos jelenlétben, mind a papság szentségében. Ezzel szemben, ha a valóságos jelenlétet megszokottan, sőt akár gondatlanul kezelik, az aláássa ezt a hitet.

Dubium IV: Tagadja-e az SSPX a konszekráció⁴ érvényességét VI. Pál pápa miséjében?

Az SSPX nem tagadja a konszekráció érvényességét VI. Pál pápa miséjében, ha a megfelelő anyag, forma és szándék jelen van.

Dubium V.: Úgy véli-e az SSPX, hogy a papok és a laikusok bűnt követnek el – akár tárgyi, akár körülményi okból – azáltal, hogy VI. Pál pápa miséjét celebrálják vagy abban segídeknek?

Az SSPX tanítása szerint VI. Pál pápa miséje liturgikus rítusként hibás, és még ha érvényes is, és tisztelettel celebrálják, idővel gyengíti a hitet. Az Új miserendről szóló rövid kritikai tanulmány, más néven „Az Ottaviani-intervenció”, továbbra is a legfontosabb magyarázó mű ebben a tekintetben, és az elmúlt fél évszázad tapasztalatai megerősítik következtetéseit.

Tehát, úgy véli-e az SSPX, hogy a papok és a laikusok bűnt követnek el – akár tárgyi, akár körülményi okból – azáltal, hogy VI. Pál pápa miséjét celebrálják vagy abban részt vesznek? Az SSPX azt válaszolja, hogy „*nem feltétlenül*”, mert különbséget tesz a hibás szertartás gonoszsága és az ilyen szertartáson való részvétel között. A szertartás objektíven hiányos, és idővel szükségszerűen aláássa a hitet. Az ilyen szertartáson való részvétel nem önmagában gonosz, mert létezhetnek olyan körülmények – tudatlanság, szeretet, kényszer stb. –, amelyek miatt megbocsáthatóvá válik.

⁴ Átváltoztatás

Például egy olyan lélek, aki őszintén vágyik a szentségre, de soha nem halott a hagyományos latin miséről, vagy soha nem volt olyan helyzetben, hogy megértse VI. Pál pápa miséjének káros hatását, nem vétkezne azzal, hogy részt vesz ezen a szertartáson, mivel ez az, amit az erkölcssteológusok legyőzhetetlen tudatlanságnak neveznek. Valójában a lélek lelkiileg profitálhat a részvételből, de ez nem a szertartásnak köszönhető, hanem csupán véletlenszerűen. Másrészt, ha egy lélek érzékeli VI. Pál pápa miséjének hiányosságait, és nincs elegendő oka a részvétel igazolására, akkor az a lélek bűnt követ el.

Dubium VI.: Úgy véli-e az SSPX, hogy a katolikusoknak részt kell venniük VI. Pál pápa miséjén vasárnap vagy kötelező ünnepnapon, ha ez az egyetlen mise, amelyhez hozzáférhetnek?

A V. dubiumra adott válaszra hivatkozva, mivel *VI. Pál pápa miséje egy hibás szertartás, amely veszélybe sodorja a résztvevők hitét, ezért az SSPX azt tanácsolja, hogy senki ne vegyen részt a szertartáson*⁵, megjegyezve, hogy a misén való részvétel kötelezettsége nem írhatja felül a közjót.

Most, hangsúlyozva a különbséget a szertartás önmagában vett erkölcsi jellege és a szertartáson való részvétel erkölcsi jellege között, a körülmények menthetik a részvételt, és néha akár szükségessé is tehetik azt. A leküzdhetetlen tudatlanság esetétől eltekintve, VI. Pál pápa miséjén való részvétel szükséges lehet egy közvetlenül fenyegető nagyobb gonosz, például a családi széthúzás elkerülése érdekében. Ilyen esetekben logikusan további különbséget kell tenni a szertartáson való „jelenlét” és a szertartásban való részvétel között⁶. Az a katolikus, aki nem szenved leküzdhetetlen tudatlanságtól, nem vehet részt a szertartáson.

Forrás:

<https://crisismagazine.com/opinion/a-catholics-dubia-for-the-sspx>

<https://onepeterfive.com/sspx-responsa-ad-dubia/>

Hivatkozott egyéb források:

https://actio-catholica.hu/wp-content/uploads/2023/01/Alfredo_Ottaviani_biboros.pdf

<https://actio-catholica.hu/wp-content/uploads/2020/10/2-Mortalium-animos.pdf>

<https://actio-catholica.hu/wp-content/uploads/2023/03/HU-Utmutato-egy-jo-szentgyonashoz-lila.pdf>

⁵ **Lelkitükör: III. parancsolat vonatkozásában**

301. Szentmisét mulasztottam vasár- és ünnepnapon.

1. Igaz ok nélkül.

2. Elkéstem vagy túl korán elmentem.

3. Áhítat nélkül vettem részt a misén.

A szentmiseáldozaton való részvétellel Istent dicsőítjük és előtte tisztelgünk. Ezért ne látogassuk az új misét, melyek ugyan érvényesek lehetnek, de az igaz hittől elvezetnek.

⁶ **Lelkitükör: I. parancsolat vonatkozásában**

112. Aktívan részt vettem nem-katolikus szertartáson.

(A passzív részvétel bizonyos komoly okokból megengedett, pl. családi esküvőn, temetésen. de azonnal el kell hagyni, ha ehhez hasonló kijelentés hangzik el:

<https://www.youtube.com/watch?v=kOm8hDQvJpc>)

Ugyanezt a szempontot hivatkozva a szerző.

Pro Missa Tridentina

közhasznú, katolikus, magán

Alapítvány

nyilvános adatai

Neve:	Pro Missa Tridentina Alapítvány
Német neve:	Pro Missa Tridentina Stiftung
Angol neve:	Pro Missa Tridentina Foundation
Latin neve:	Pro Missa Tridentina Foundatio
Rövid neve:	PMTA és ACA
Székhelye:	H-3922 Taktaharkány, Kossuth utca 32.
Alapító okirat kelte:	2020.10.25.
Bejegyző bíróság:	Miskolci Törvényszék Cégbírósága
Bejegyzés ideje:	2020.11.26.
Bejegyző végzés száma:	15.Pk.60.092/2015/44
Nyilvántartási száma:	05-01-0064389
Adószám:	18659733-1-05
KSH jel:	18659733-9491-569-05
Telefon:	+3620-390-6533
Email:	info.pro.missa.tridentina@gmail.com
Web:	www.pro-missa-tridentina.hu
Bankszámla:	HU95 1040 0322 5052 6748 8151 1001

Alapításkori neve:	Actio Catholica Alapítvány
Névváltozás dátuma:	2015. október 8.
Módosító végzés száma:	15.Pk.60.092/2015/4
Nyilvántartási száma:	05-01-0064389

„Extra Ecclisiam nulla salus est.”
„A katolikus egyházon kívül nincs üdvösség.”

„Instaurare omnia in Christo.”
„Krisztusban mindent megújítani.”

Pro Missa Tridentina Alapítvány

H-3922 Taktaharkány, Kossuth utca 32.

Bankszámla száma: 10400322-50526748-81511032